

на ума-тъ и на сръдце-то ни. Да бждемъ мягко-сръди къмъ нихны-ты погрѣшкы; да цѣнимъ добръ трудове-ты, кои-то сж теглили они за насъ, любовь-тж, коуж-то сж намъ показвали, сладкж-тж благодарность, на коуж-то ся сж надѣяли отъ нашиж-тж любовь. Нѣ, кой-то съ благородно сръдце ся прѣдава на образование-то на младость-тж, не е доста отблагодаренъ съ единъ коматъ хлѣбъ, што му ся дава справедливо. Такъвъ трудъ е по скоро трудъ на баштж и на майкж, а нѣ на наемника. Той прославя оногo, кой-то ся прѣдава нему; той го учи да обычя, и дава му право да го обычжтъ.

Да показваме сыновне почтеніе на всички-ты по стары отъ насъ, зашто-то сж по стари.

Да имаме сыновне почтеніе за память-тж на всички оные мжжи, кои-то сж сторили голѣмы услуги на отечество-то, или на чловѣчество-то. Да бжджтъ святы за насъ тѣхны-ты, имена, тѣхни ти образи, тѣхны-ты гробници.

Кога разгледаме заминжли-ты вѣкове, и дистри-ты, кои-то сж останжли отъ варварство-то; кога видимъ че много лошетии, отъ кои-то мы сега теглимъ, сж сетнины на страсти-ты и на погрѣшкы-ты на оные времена, то не трѣбва да падаме въ съблазнъ, та да хулимъ наши-ты дѣды.